

TALONPOIKAISTOSTA TYÖVÄENLUOKAN LIITTOLAISENA

*Vastaus tovereille P. F. Boltneville,
V. I. Jefremoville ja V. I. Ioleville*

Pyydän anteeksi, että olen joutunut vastaamaan myöhästyneenä.

Puheessani⁴⁶ ei ole lainkaan sanottu, että talonpoikaisto työväenluokan liittolaisena on työväenluokalle tarpeen ainoastaan nykyään.

Siinä ei ole sanottu, että vallankumouksen voiton jälkeen jossain yhdessä Euroopan maassa työväenluokan ja talonpoikaiston liitto Venäjällä tulee tarpeettomaksi. Mielestäni te olette lukeneet huonosti minun puheeni Moskovon konferenssissa.

Siinä on sanottu ainoastaan, että „talonpoikaisto on ainoa liittolainen, joka voi nyt heti antaa vallankumouksellemme suoranaista apua“. Seuraako siitä, että voittoisan vallankumouksen jälkeen Euroopassa talonpoikaisto saattaa käydä tarpeettomaksi maamme työväenluokalle? Ei tietenkään.

Te kysytte: „Kuinka käy sitten, kun tapahtuu maailmanvallankumous, kun ei tarvita neljättä liittolaista — talonpoikaistoa? Millä tavalla siihen sitten tullaan suhtautumaan?“

Ensiksi, ei ole oikein, että „maailmanvallankumouksen jälkeen“ talonpoikaistoa ei enää tarvita. Se

ei ole oikein, sillä „maailmanvallankumouksen jälkeen“ meidän taloudellisen rakennustyömme on edistyttävä seitsemän askelin, ja sosialismia ei voida rakentaa ilman talonpoikaistoa samoin kuin talonpoikaistokaan ei voi päästä kurjuudesta ilman proletariaattia. Siis Lännen voittoisan vallankumouksen jälkeen työläisten ja talonpoikain liitto ei heikkene, vaan päinvastoin sen pitää lujittua.

Toiseksi, „maailmanvallankumouksen jälkeen“, jolloin meidän rakennustyömme kiihtyy satakertaisesti, asia kehittyy siihen suuntaan, että työläiset ja talonpojat aivan erilaisina taloudellisina ryhminä tulevat katoamaan, tulevat muuttumaan maan ja tehtaiden uurastajiksi, t.s. ne tulevat yhtäläistymään taloudellisen asemansa puolesta. Ja mitä se merkitsee? Ja se merkitsee, että työläisten ja talonpoikain liitto tulee vähitellen muuttumaan yhteensulautumiseksi, täydelliseksi yhtenäisyydeksi, entisten työläisten ja entisten talonpoikain ja sitten yksinkertaisesti sosialistisen yhteiskunnan uurastajain yhdeksi sosialistiseksi yhteiskunnaksi.

Sellainen on katsomuksemme talonpoikaistosta „maailmanvallankumouksen voiton jälkeen“.

Puheessani ei ole kysymys siitä, miten puolueemme vastaisuudessa tulee katsomaan talonpoikaistoon, vaan siitä, mikä neljästä liittolaisesta on työväenluokan kaikkein välittömin liittolainen ja välittömin auttaja tällä hetkellä, tällä ajankohdalla, jolloin kapitalistit Länessä alkavat jonkin verran toipua.

Minkä tähden asetin puheessani kysymyksen juuri tässä hengessä? Sen tähden, että puolueessamme on henkilöitä, jotka tyhmyytensä ja ymmärtämättömyy-

tensä vuoksi luulevat, että talonpoikaisto ei ole liittolaisemme. Onko se pahaksi vaiko hyväksi, että sellaisia henkilöitä on puolueessamme,— se on eri asia, mutta sellaisia henkilöitä on olemassa. Minä puhuin juuri sellaisia henkilöitä vastaan ja siksi todistelin, että tällä kertaa talonpoikaisto on työväenluokan kaikkein välittömin liittolainen, että henkilöt, jotka kylvävät epäluottamusta talonpoikaistoa kohtaan, saattavat, itse sitä ymmärtämättä, turmella vallankumouksemme asian, t.s. saattavat turmella sekä työläisten että talonpoikain asian.

Siitä on kysymys.

Luulen, että te olette hieman loukkaantuneet siitä, että sanon talonpoikaistosta, ettei se ole erikoisen luja liittolainen, ettei se ole niin luotettava liittolainen kuin kapitalistisesti kehittyneiden maiden proletariaatti. Näen, että te olette siitä loukkaantuneet. Mutta enkö ole oikeassa? Eikö minun ole sanottava suoraan totuus? Eikö se ole totta, että Koltshakin ja Denikinin päällekkarkauksen aikana talonpoikaisto hyvin usein horjui milloin työläisten puoleen, milloin taas kenraalien puoleen? Ja vähänpö talonpoikia, talonpoikaisvapaaehtoisia, oli Denikinin ja Koltshakin armeijoissa?

En syytä talonpoikia, sillä heidän horjuntansa johtuu tietoisuuden puutteesta. Mutta minun on sanottava totuus suoraan, jos olen kommunisti. Niinhän Lenin meitä opetti. Ja totuus on se, että vaikealla hetkellä, kun Koltshak ja Denikin rynnistivät työläisten kimppuun, niin talonpoikaisto työväenluokan liittolaisena ei aina ollut riittävän horjumaton ja luja.

Merkitseekö se, että talonpoikaistolle voidaan viitata kintaalla, kuten eräät ajattelemattomat toverit nykyään tekevät, jotka yleensä eivät pidä talonpoikaista proletariaatin liittolaisena? Ei, ei merkitse. Talonpoikaiston sivuuttaminen huomiotta merkitsee rikoksen tekemistä sekä työläisiä että talonpoikia vastaan. Me ryhdymme kaikkiin toimenpiteisiin kohottaaksemme talonpoikain tietoisuutta, valistaaksemme heitä, lähentääksemme heitä työväenluokkaan, joka on vallankumouksemme johtaja, — ja me saamme aikaan sen, että talonpoikaisto tulee muuttumaan yhä lujemmaksi ja luotettavammaksi proletariaatin liittolaiseksi maassamme.

Ja kun Lännessä puhkeaa vallankumous, niin talonpoikaisto lujittuu jo kokonaan ja siitä tulee eräs maamme työväenluokan kaikkein luotettavimpia liittolaisia.

Näin on ymmärrettävä kommunistien suhde talonpoikaistoon työväenluokan liittolaisena.

Toverillisin tervehdyksin

J. Stalin

Helmikuun 9 pnä 1926.

Julkaistaan ensi kertaa